

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 9

Utgitt 28 februar.

1921

Lov

25 febr.

Nr. 1.

inneholdende forandringer i og tillegg til lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 februar 1921 sålydende:

I.

Efternevnte paragraffer i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 skal lyde som følger:

§ 19. Undervisningen i folkeskolen skal henlegges til fullstendige lærerposter med minst 24 skoleuker årlig enten særskilt for en enkelt av skolens avdelinger eller for begge.

Undervisningstid, der ikke kan henlegges til nogen av de fullstendige lærerposter, kan overdras hjelpelærere (§ 30). Dog skal der intet være til hinder for, at der også utenfor dette tilfelle opprettes hjelpelærerpost, når posten samtidig tillegges undervisning i fortsettelsesskolen med tilsammen minst 24 ukers undervisning.

Som lærere i sang, legemøvelser, huslig økonomi, tegning og håndarbeide kan anvendes timelærere.

Lærer eller lærerinne i fullstendig lærerpost, som i henhold til § 33 blir pålagt å overta bestyrelsen av eller tilsynet med en eller flere av et herreds folkeskoler, skal få sin undervisningstid forkortet med det antall timer, som antas å måtte medgå til bestyrelsen eller tilsynet. Forkortelsen må minst utgjøre 1 time om dagen. Fra denne siste bestemmelse kan skolestyret med overtilsynets samtykke gjøre undtagelse. Bestyrelsen eller den tilsynshavende tilkommer som sådan en særlig godtgjørelse, der blir å uttre av kommunekassen med et beløp, som minst må utgjøre:

25 febr.	For skoler med inntil 100 elever		kr. 200,00
Nr. 1.	—»—	150 »	» 250,00
	—»—	200 »	» 300,00
	—»—	250 »	» 350,00
	—»—	300 »	» 400,00
	For skoler med høiere elevantal		» 500,00

§ 20.

1. For hvert fylke fastsetter fylkestinget lavmål av lønn for de i fullstendige lærerposter ansatte lærere. Lavmålet må være minst kr. 67,50 pr. skoleuke for de i annen avdeling ansatte lærere og forholdsvis for lærere i småskolen (36 timer i skolens annen avdeling og 30 timer i småskolen). Dog skal den årlige lønn, iberegnet det i denne paragraf post 2 omhandlede fylkestillegg ikke for nogen fullstendig lærerpost være mindre enn kr. 2 725,00 i skolens annen avdeling og forholdsvis i småskolen, når posten innehas av lærer med fullstendig lærerutdannelse. For de øvrige lærere i småskolen ikke mindre enn kr. 2 177,50.

2. Likeledes fastsetter fylkestinget for hver av de 2 nevnte grupper av fullstendige lærerposter samt for lærerposter med minst 24 uker (à minst 30 ukentlige timer) årlig undervisning i fortsettelsesskole eller i fortsettelsesskole og folkeskole tilsammen (§ 19, 2net ledd) eller i arbeidsskole (§ 46, h) et fylkestillegg og 4 alderstillegg. Fylkestillegget er et lønnsbidrag til alle lærere i fullstendig post med fullstendig lærerutdannelse uten hensyn til tjenestetid.

For lærere ansatt før nærværende lovs ikrafttreden kan Kirke- og Undervisningsdepartementet gjøre undtagelse fra bestemmelsen om, at fullstendig lærerutdannelse skal være betingelse for opnåelse av fylkestillegget.

Alderstilleggene opnås efter 3, 6, 9 og 12 års tjeneste. Dessuten kan fylkestinget bestemme, at der til enkelte poster knyttes et ekstraordinært fylkestillegg, som skal være av samme størrelse som alderstilleggene og tilfalle postens innehaver uten hensyn til tjenestetid. Fylkestingets beslutning herom må fattes for bestemte tidsrum ad gangen og trenger overtilsynets godkjennelse.

3. Tjenestetid som lærer i fullstendig lærerpost i by, ved fortsettelsesskole i by, ved abnormskole, eksamensberettiget middelskole, fylkes- eller folkehoiskole eller annen ungdomsskole, ved eksamensberettiget lærerskole, ved tvangsskole og skolehjem i post med minst 24 uker (à

25 febr.

Nr. 1.

minst 30 ukentlige timer) årlig undervisning blir å medregne til opnåelse av alderstillegg. Tjeneste i nogen av de under ledd 2 og 3 nevnte poster med mindre antall årlige undervisningsuker enn 24 (å minst 30 ukentlige timer) regnes for en tilsvarende brøkdel av et tjenesteår.

4. Også tjeneste ved andre skoler enn de ovenfor nevnte skal der være adgang til å medregne til opnåelse av alderstillegg, når arbeidet ved vedkommende skole kan sidestilles med arbeidet ved folkeskolen. Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjeneste ved sådanne skoler blir å medregne, avgjøres av Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Tjenestetid som midlertidig ansatt eller vikarierende lærer i fullstendig lærerpost i minst 4 uker i trekk blir å medregne til opnåelse av alderstillegg. Er der i en kommune antatt såkalte faste vikarer, blir hele deres tjenestetid i sådan stilling å medregne.

5. Lærer, som gjør tjeneste i en post, som berettiger til alderstillegg, kan av skolestyret meddeles permisjon i inn-til 3 måneder med rett til å få permisjonstiden medregnet til opnåelse av alderstillegg og med rett til å oppebære alderstillegg i permisjonstiden. Gjelder permisjonen lengre tid enn 3 måneder, kreves overtilsynets samtykke, forat læreren i permisjonstiden skal få optjene og oppebære allerede optjente alderstillegg.

6. For poster i småskolen, som innehas av lærer med mindre utdannelse enn den som er bestemt for fast ansettelse i 2den avdeling (§ 26), skal fylkestillegget utgjøre minst kr. 490,00 og hvert alderstillegg minst kr. 280,00. For poster i 2den avdeling og dermed likestilte poster skal fylkestillegget utgjøre minst kr. 700,00 og hvert alderstillegg minst kr. 400,00 og forholdsvis for poster i småskolen, som innehas av lærer med full utdannelse (§ 26 b).

Alderstilleggene beregnes fra den efter det fylte 3dje, 6te, 9de og 12te tjenesteår næst påfølgende 1 januar eller 1 juli.

7. Fylkesskolestyret har i anledning herav å innhente overtilsynets uttalelse om saken og gjennom fylkesmannen å forelegge den for fylkestinget. Dettets beslutning meddeles overtilsynet. Finner dette noget derved å erindre, har det med fylkesskolestyrets fornyede betenkning å la saken forelegge til endelig avgjørelse i nytt møte av fylkestinget.

Ved forandring av de fastsatte lønningslavmål eller alderstilleggenes beløp forholdes på samme måte som ved den første fastsettelse.

25 febr.

§ 38.

Nr. 1.

1. Som bidrag til avlønning av de ved folkeskolen og ved den tvungne fortsettelsesskole (§ 5) ansatte lærere erholder ethvert herred ved hvert halvårs utgang av statskassen et beløp, som svarer til minst 55/100-deler av den utredede lærerlønn for den i henhold til § 5 meddelte undervisning. Bidraget beregnes dog, forsåvidt folkeskolens lærere angår, ikke i noget tilfelle av en høiere ukelønn enn kr. 67,50 i folkeskolens annen avdeling og forholdsvis i småskolen. I Finnmark fylke kan bidraget beregnes av ukelønn inntil kr. 78,00 i 2nen avdeling og forholdsvis i småskolen.
2. Enn videre erholder ethvert herred av statskassen bidrag, som til lærernes avlønning, til sine utgifter ved barns innlosjering på skolestedet (§ 17, 3dje ledd) og til de utgifter som herredet plikter å utre til lærernes vikarkasser, hvor sådanne er eller blir oprettet av herredet (§ 33).
3. For herreder, hvis bæreevne er ringe, forhøies statskassens bidrag med inntil 30 hundrededeler. Intet herred kan dog få så stort bidrag, at utgiftene til herredets folkeskole og den tvungne fortsettelsesskole blir mindre, enn de var det siste år, før denne lovbestemmelse tråtte i kraft. Ved avgjørelsen av statsbidragets størrelse for det enkelte herred kan der også tas hensyn til herredets offervillighet i det hele likeoverfor sin folkeskole.
4. Til forhøiet statsbidrag bevilges for hver budgett-termin et beløp, som svarer til 20 hundrededeler av den sum, som fremkommer, når man regner, at alle herreder oppebærer et statsbidrag av 55 hundrededeler av de foran i nærværende §'s 1ste og 2net ledd omhandlede utgifter.

Av dette beløp blir, sålenge denne lovs bestemmelser om minimumsskoletiden er gjeldende, kr. 200 000,00 å tilstå herredene til dekkelse av de økede utgifter ved alderstilleggenes forhøielse.

Kirke- og Undervisningsdepartementet avgjør, efter å ha innhentet fylkestingenes erklæringer, hvilke herreder er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hvert enkelt herred skal være.

De lovbestemte alderstillegg (§ 20) utres av fylkeskolekassen.

Til fortsettelsesskolen (§ 1) blir i tilfelle å utre bidrag av fylkeskolekassen efter de i § 46 inneholdte forskrifter.

Hvad der foruten disse bidrag og andre inntekter, som måtte være herredets folkeskoler tillagt, utkreves til be-

stridelse av folkeskolens og fortsettelsesskolens utgifter, 25 febr. ✓
utres, forsåvidt ikke i denne lov anderledes bestemmes, Nr. 1.
av herredskassen efter bevilgning av herredsstyret.

§ 45.

1. For hvert fylke skal der være en fylkesskolekasse, dannet ved bevilgning av fylkeskassen og bidrag av offentlige midler, beregnet som følger:
2. Når et fylkesting til fylkesskolekassen bevilger et beløp, som svarer til minst 8 øre for hver av fylkets landdistrikts innbyggere efter siste folketelling, skal vedkommende fylkesskolekasse være berettiget til av offentlige midler å erholde det tredobbelte og for Troms og Finnmark fylker det firedobbelte av det bevilgede beløp, såfremt dette ikke overstiger, hvad der svarer til 15 øre for hver innbygger. Bevilges et større beløp av fylkeskassen, skal fylkesskolekassen enn videre erholde det dobbelte og av Troms og Finnmark fylker det tredobbelte herav av offentlige midler, såfremt det dertil fornødne av Stortinget er bevilget.
3. Derhos skal fylkesskolekassen til bestridelse av utgiftene ved fylkestilleggene av offentlige midler erholde et bidrag svarende til kr. 150,00 for hvert tillegg i småskolen og kr. 250,00 for hvert tillegg i 2den avdeling. Likeledes erholdes til 3 og 4 alderstillegg efter 9 og 12 års tjeneste kr. 100,00 for hvert tillegg i småskolen og kr. 150,00 for hvert tillegg i 2den avdeling.

II.

Forsåvidt Stortinget i henhold til de forbehold, som er tatt i det almindelige lønnsregulativ for statens tjenestemenn AI § 1, beslutter omregulering eller nedregulering av statstjenestemennenes lønninger, skal sådan regulering også kunne foretas for de tjenestemenn, som omfattes av nærværende lov.

III.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 25 februar 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

✓ 25 febr.
Nr. 2.

Lov

inneholdende forandringer i og tillegg til lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 februar 1921 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 skal lyde som følger:

§ 15. Som bidrag til avlønning av de fullstendige lærerposter (§§ 23 og 24) og til inspektørstillinger (§ 44) erholder enhver kjøpstad ved hvert halvårs utgang av statskassen 35 hundrededeler av den utredede grunnlønn, dog ikke av hvad grunnlønnen måtte overstige kr. 3 500,00 årlig for poster på 36 timer om uken og forholdsvis mindre for poster med et færre antall timer, samt $\frac{2}{3}$ av de utredede alderstillegg, dog ikke av, hvad alderstilleggene måtte overstige kr. 2 000,00 for lærere med et timetall av 36 om uken og forholdsvis for lærere med et mindre antall timer. I Finmark fylke kan statsbidrag beregnes av en årlig grunnlønn inntil kr. 4 000,00 og av alderstillegg inntil kr. 2 500,00 for lærere med et timetall av 36 om uken og forholdsvis for lærere med et mindre antall timer.

I byer i Hålogaland bispedømme vil dessuten vanlig statsbidrag som til alderstillegg bli ydet av et ekstraordinært tillegg, som kan tilstås lærerne uten hensyn til tjenestetid.

Som bidrag til lønn for timelærerposter og for timeundervisning (§ 21, jfr. § 27), og som bidrag til de ved fortsettelsesskolen og ved tvangsskolen ansatte lærere erholder enhver kjøpstad ved hvert halvårs utgang av statskassen 35 hundrededeler av den utredede lærerlønn.

Statskassens bidrag til lærerlønnen forhøies for kommuner, hvis bæreevne er ringe, inntil 50 pct. av den utredede grunnlønn innen de for denne ovenfor fastsatte grenser.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør, hvilke kommuner er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hver enkelt kommune skal være.

Ved avgjørelsen av statsbidragets størrelse for hver enkelt kommune kan der også tas hensyn til kommunens offervillighet i det hele likeoverfor sin folkeskole.

Til lærernes vikarkasse ydes ved hvert års utgang et bidrag av $\frac{2}{10}$ av vikarkassens utgifter.

Statskassen utreder $\frac{1}{4}$ av kommunens utgifter til den i foregående paragraf omhandlede tannpleie.

Dessuten uttrer staten $\frac{1}{3}$ av kommunens utgifter til ele- 25 febr.
venes forsyning med lesebøker samt skrive- og tegnesaker. Nr. 2.

Hvad der foruten de i nærværende paragraf omhand-
lede bidrag og andre inntekter, som måtte være folkeskolen
tillagt, utkreves til bestridelse av folkeskolens utgifter, utres
av bykassen efter bevilgning av kommunestyret.

§ 24. Den i § 23 omhandlede vedtekt skal fastsette:

- a. Det ukentlige timetall, som skal kunne tillegges fullsten-
dig lærerpost. Det må ikke være mindre enn 24 og ikke
overstige 36.
- b. Grunnlønn for de fullstendige lærerposter. Den må minst
utgjøre kr. 3 500,00 årlig for poster med 36 ukentlige
undervisningstimer og forholdsvis mindre for poster med
et færre antall timer.
- c. Alderstilleggenes størrelse.

De alderstillegg (tillegg), hvortil staten yder bidrag
efter § 15, skal utgjøre minst kr. 400,00 for lærere med
et timetall av 36 pr. uke og forholdsvis mindre for po-
ster med et færre antall timer. Alderstilleggene opnås
efter 3, 6, 9, 12 og 15 års tjeneste.

Tjenestetid som lærer i fullstendig lærerpost på lan-
det, i lærerpost ved fortsettelsesskolen og folkeskolen på
landet med tilsammen minst 24 uker å minst 30 ukentlige
timer samt i lærerposter med minst samme lesetid ved
fortsettelsesskole på land og i by, ved abnormskole, eksa-
mensberettiget middelskole, fylkes- eller folkehøiskole el-
ler annen ungdomsskole, ved eksamensberettiget lærer-
skole, ved tvangsskole og skolehjem blir å medregne til
opnåelse av alderstillegg. Tjeneste i nogen av de nevnte
poster med mindre antall årlige undervisningsuker enn
24 (å minst 30 ukentlige timer) regnes for en tilsva-
rende brøkdel av et tjenesteår.

Tjenestetid som midlertidig ansatt eller vikarierende
lærer i fullstendig lærerpost i minst 4 uker i trekk blir
å medregne til opnåelse av alderstillegg. Er der i en
kommune antatt såkalte faste vikarer, blir hele deres tje-
nestetid i sådan stilling å medregne.

Alderstilleggene beregnes fra den efter det fylte 3dje,
6te, 9de, 12te eller 15de tjenesteår næstpåfølgende 1 ja-
nuar eller 1 juli.

Også tjeneste ved andre skoler enn de ovenfor nevnte
skal der være adgang til å medregne til opnåelse av
alderstillegg, når arbeidet ved vedkommende skole kan
sideslilles med arbeidet ved folkeskolen. Hvorvidt og i
hvilken utstrekning tjeneste ved sådanne skoler blir å
medregne, avgjøres av Krke- og Undervisningsdeparte-
mentet.

25 febr.

Nr. 2.

Lærer, som gjør tjeneste i en post som berettiger til alderstillegg, kan av skolestyret meddeles permisjon i inntal 3 måneder med rett til å få permisjonstiden medregnet til opnåelse av alderstillegg og med rett til å oppebære alderstillegg i permisjonstiden. Gjelder en permisjon lengere tid enn 3 måneder, kreves overtilsynets samtykke, forat læreren i permisjonstiden skal få optjene og oppebære allerede optjent alderstillegg.

- d. Størrelsen av det husleiebidrag, som blir å tillegge fullstendig lærerpost, forsåvidt der ikke er tillagt posten fri bolig. Boligen må for lærere med familie være på minst 3 værelser og kjøkken, for andre lærere på minst 2 værelser og kjøkken. Til begge slags boliger dessuten kjeller og nødvendige ytre rum. Husleiebidraget må for lærere med familie minst utgjøre kr. 400,00, for andre lærere kr. 250,00.
- e. Størrelsen av den godtgjørelse som tilkommer en skoles bestyrer eller tilsynshavende (§ 21).
- f. Hvorledes der skal forholdes med godtgjørelse til vikar, når lærer har sykdomsfall. Herom kan der treffes særskilte bestemmelser for menn og kvinner.

Lønnen for sommerferien fordeles mellem fratredende og tiltredende lærer således, at den fratredende oppebærer lønnen for juli, den tiltredende for august. Lærer, som slutter ved sommerferien begynnelse, må fratre ved utgangen av juli.

Dersom en kommune tilstår lærere over 60 og lærerinner over 55 år nedsettelse i deres ukentlige lesetid med bibehold av full lønn, yder staten bidrag til deres avlønning som til lærere med full lesetid.

II.

Forsåvidt Stortinget i henhold til det forbehold, som er tatt i det almindelige lønnsregulativ for statens tjenestemenn AI § 1, beslutter omregulering eller nedregulering av statsfunksjonærenes lønninger, skal sådan regulering også kunne foretas for de tjenestemenn, som omfattes av nærværende lov.

III.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 25 februar 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Lov

25 febr. ✓
Nr. 8.

angående forandringer i og tillegg til den geistlige lønningslov av 14 juli 1897.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 februar 1921 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i den geistlige lønningslov av 14 juli 1897 skal herefter lyde således:

§ 12. Den et geistlig embede tilliggende rede, rettighetsvog, offerskjepp og annen dermed likestilt ydelse skal, forsåvidt dette av vedkommende sognestyre i det i § 49 omhandlede forhandlingsmøte besluttes, fra denne lovs ikrafttreden bortfalle mot erstatning av sognekassen svarende til gjennemsnittsbetøpet av hvad disse ydelser skulde ha utgjort i de nærmest foregående 10 år.

§ 13. Av kjøpstadsinnvånere, der eier særskilt skyldsatt jord, som de ikke selv bebor det hele år, utres til sogneprest og kirkesanger i det sogn, hvor eiendommen ligger, årlig henholdsvis kr. 8,00 og kr. 2,00.

Denne utredsel kan inndrives ved utpantning og forfaller samt besørgeres opkrevet av lensmannen (skatteopkreveren) i det distrikt, hvor eiendommen ligger, overensstemmende med bestemmelsene i §§ 7 og 9.

§ 14. Den sogneprester i landskall tilliggende inntekt av menighetslemmer, som ikke eier skyldsatt jord — såsom av husmenn, føderåds- (kår)folk, konfirmert ungdom o. fl. — samt det faste offer, som tilkommer residerende kapellaner, skal fra denne lovs ikrafttreden bortfalle mot erstatning av sognekassen svarende til hvad der av sådanne inntekter skulde være inkommet i det nærmest foregående år.

Erstatningsbetøpet blir efter hver ny folketelling å omberegne efter menighetens forandrede folketall.

§ 16. Hvor der i bykall har vært erlagt offer efter regulativ av arbeidere ved bergverk eller av andre menighetslemmer, utres erstatning til vedkommende geistlige embedsmann av bergverket eller kommunen.

Hvor sådant offer har vært erlagt av garnison eller av arbeidere og andre tjenestemenn ved statens bergverk, fabrikker og verksteder, utres erstatningen av staten efter Stortingets bestemmelse.

25 febr. ✓ Den, som efter nærværende paragraf blir pliktig til å
Nr. 3. betale erstatning, har samme rett som i foregående paragraf
for landskommunene fastsatt.

§ 18. De ovenfor under §§ 12, 14 og 16 omhandlede
ydelse av vedkommende sogne- eller bykasse eller bergver-
ket utbetales månedsvi.

§ 20. For kirkelige handlinger, som utføres for menig-
hetslemmer, erlegges ikke betaling eller aksidensoffer.

For kirkelige handlinger, som utføres for fremmede me-
nighetslemmer, betales efter vedtekt, som fastsettes på landet
av sogne- og i byene av kommunestyret og godkjennes av
Kirkedepartementet.

For kommunion og sognebud erlegges aldrig betaling.

§ 21. Den nedgang i embedets inntekter beregnet efter
den i § 19 anførte regel, der blir en følge av bestemmelsen i
§ 20, erstattes fullt ut av sogne- eller bykassen.

§ 22. Frivillig høitidsoffer opheves mot full erstatning
av sogne- eller bykassen, beregnet overensstemmende med reg-
lene i § 19.

§ 23. Som ytterligere bidrag til prestenes lønn utres
der av sogne- eller bykassen et tilskudd beregnet efter kr. 0,50
pr. menighetslem. Forsåvidt tilskuddet beregnet på denne
måte skulde finnes å falle trykkende for noen sogne- eller by-
kasse, kan tilskuddet med Kongens samtykke beregnes efter
kr. 0,30 pr. menighetslem. Er der flere prester i menigheten,
bestemmer Kirkedepartementet, hvorledes tilskuddet blir å for-
dele mellem prestene.

Dette tilskudd og erstatningsbeløpene efter §§ 21 og 22
beregnes av Kirkedepartementet og utbetales månedsvi av
vedkommende sogne- eller bykasse.

I særegne tilfelle, hvor inntektene er så rikelige, at de
overstiger den for embedet fastsatte maksimumslønn, kan Kir-
kedepartementet midlertidig bestemme, at det kommunen på-
hvilende bidrag ifølge nærværende paragraf nedsettes med et
passende beløp eller helt bortfaller.

§ 24. I de byer, hvor der er flere sognemenigheter, kan
Kongen, efterat kommunestyrets uttalelse er innhentet, treffe
bestemmelser, hvorefter byens samtlige sogn med hensyn til
beregning av de i nærværende lov omhandlede erstatninger til
de geistlige tjenestemenn betraktes som én menighet, idet der
istedenfor og på grunnlag av de nuværende sognevis bereg-
nede målestokker for prestenes og kirkesangernes inntekter
av kirkelige handlinger og av høitidsoffer fastsettes felles, for
den hele by gjeldende målestokker for disse inntekter.

Av de på grunnlag av de nye felles målestokker utreg-
nede kommunale erstatninger bestemmer Kongen, hvad der

skal tillegges de enkelte embeder og bestillinger som inntekt 25 febr. av kirkelige handlinger og av høitidsoffer. Likeledes kan Nr. 3. Kongen bestemme, at byens enkelte lønningsfond skal forenes til et felles lønningsfond for den hele by.

I herred, som omfatter flere sogn, kan de i §§ 12, 14, 21 og 22 omhandlede erstatninger efter beslutning av herredsstyret utlignes herredsvis istedenfor sognevis, når Kirkedepartementet gir sitt samtykke dertil.

§ 25. De beløp, som fremkommer efter bestemmelsene i §§ 32 og 38 tillikemed mulige legater og donasjoner, samles til et menigheten tilhørende lønningsfond. Dette fonds renter samt de midler, som tilveiebringes ad frivillighetens vei ved gaver eller på annen måte, anvendes til å dekke den erstatning, som sogne- eller bykassen plikter efter §§ 14, 16, 21 og 22, efterat først 10 pct. av årets inntekter er tillagt kapitalen.

§ 27. Hvor Kirkedepartementet finner det påkrevet, kan der med Stortingets samtykke av Oplysningsvesenets fond tillegges geistlig embedsmann kontorholdsgodtgjørelse.

Geistlige embedsattester utferdiges uten betaling efter skjemaer, som anskaffes av Kirkedepartementet.

§ 29. Hvor der i landskall ikke er tillagt sogneprest eller residerende kapellan embedsgård, ydes ham av Oplysningsvesenets fond en avsavnsgodtgjørelse, hvis størrelse bestemmes av Kongen med Stortingets samtykke. Kallskapellan og tredjeprøst i landskall, som ikke er sikret bolig eller husleiegodtgjørelse av kommunen eller på annen måte, ydes derfor av Oplysningsvesenets fond en godtgjørelse, hvis størrelse likeledes bestemmes av Kongen med Stortingets samtykke.

De i kjøp- og bergsteder ansatte geistlige embedsmenn, som skal bo i disse, skal sikres bolig, som anskaffes og vedlikeholdes av byen eller verket og godkjennes av Kirkedepartementet. Med departementets samtykke kan der istedenfor bolig ydes husleiegodtgjørelse med et beløp, som bestemmes av vedkommende kommune- eller verksstyre og godkjennes av departementet. Det samme gjelder for geistlige embedsmenn, som skal bo i ladesteder og ikke er eller blir tilstått bolig eller husleiegodtgjørelse av det offentlige.

Hvor der er tillagt geistlig embedsmann embedsgård eller bolig av det offentlige, kan Kongen bestemme, at der derfor erlegges en rimelig godtgjørelse til Oplysningsvesenets fond. For embedsgård eller bolig, som er anskaffet av kommunen eller menigheten, kan på samme måte bestemmes, at der til kommunekassen skal erlegges en godtgjørelse, medmindre kommunestyret anderledes bestemmer. Størrelsen av godtgjørelsen bestemmes i begge tilfelle av Kongen.

25 febr. § 30. For reiser, som en geistlig embedsmann på begjæring foretar til utførelse av nogen kirkelig handling, tilkommer der ham forsvarlig skyss eller godtgjørelse som for reiser i offentlige anliggender.

For reiser til gudstjenester og konfirmandforberedelse samt til forordnet fremmøte på kirkegårder tilkommer der ham skyss- og i tilfelle kostgodtgjørelse av herredskassen (herredskassene) som for reiser i offentlige anliggender bestemt — medmindre der med Kirkedepartementets samtykke treffes en annen ordning herom.

Med fordelingen for reiser til gudstjenester og konfirmanter forberedelse forblir det på ethvert sted som hittil; treffes annen ordning utkreves Kongens godkjennelse.

For reiser, som han på begjæring foretar for å holde bibellesning med nadverforvaltning eller for å besøke og i tilfelle meddele nadver til syke, tilkommer der ham sådan skyssgodtgjørelse av herredskassen, forsåvidt han ikke på annen måte får sine reisutgifter dekket. Forsåvidt der ved kommunestyrebeslutning godkjent av Kirkedepartementet stilles et bestemt årlig beløp av kommunekassen til prestens disposisjon for reiser til bibellesninger, ungdomsmøter, sykebesøk og lign. i menigheten, blir 60 pct. av det dertil utbetalte beløp å refundere kommunekassen av Oplysningsvesenets fond.

§ 31. Hvor den samlede gjennomsnittlige årlige embedsinntekt (heri ikke medregnet utbytte av embedsgård, avsnvs- eller husleiegodtgjørelse) for et sogneprestembede eller residerende kapellani kommer under kr. 5 000,00 og for et kalls-kapellani eller tredjeprestembede kommer under kr. 4 000,00, tilskytes det manglende av Oplysningsvesenets fond. Første gangs beregning foretas straks, senere omberegning hver gang der inntreder ledighet i embedet eller efter resultatet av hver ny folketelling.

Hvis et presteembede, som efter ovenstående tilkommer minimumstilskudd av Oplysningsvesenets fond, blir tillagt et nytt særskilt lønnsbidrag av vedkommende kommune eller menighet, kan dette bidrag efter nærmere bestemmelse av Kirkedepartementet settes ut av betraktning ved senere omberegning av tilskuddet.

§ 32. Inntekt, som et geistlig embede har av benefisert gods, kan av Kongen henlegges til andre dertil mere trengende embeder, særlig til embeder i de prestegjeld, hvor godset er beliggende, eller bestemmes å skulle inngå i Oplysningsvesenets fond for på annen måte å anvendes til geistlighetens beste.

Tiende, som opphæres av geistlig embedsmann utenfor det prestegjeld hvor eiendommen ligger, kan av Kongen hen-

legges til geistlig embede i det prestegjeld, hvor eiendom- 25 febr.
men er. Nr. 3.

Hvor embedsinntektene (heri ikke medregnet utbytte av embedsgård, avsavns- eller husleiegodtgjørelse) overstiger kr. 9 000,00 for sogneprester og kr. 8 000,00 for andre prester, kan Kongen bestemme, at det overskytende eller en del derav skal, forsåvidt det ikke anvendes til foretaket geistlig betjening, inngå i det i § 25 omhandlede, menigheten tilhørende lønningsfond.

Hvad der efter ovenstående tilfaller lønningsfondet, blir i prestegjeld, hvor der er flere sogn, å fordele mellem sognenes lønningsfond efter antallet av sognenes menighetslemmer ved siste almindelige folketelling.

§ 33. Ingen prest er berettiget til av embedets inntekter å oppbære mer enn:

I de første 3 år	kr. 5 000,00	årlig
Efter 3 års tjeneste	» 5 500,00	—
— 6 » —	» 6 000,00	—
— 9 » —	» 6 500,00	—
— 12 » —	» 7 000,00	—
— 15 » —	» 7 500,00	—
— 18 » —	» 8 000,00	—
— 21 » —	» 8 500,00	—
— 24 » —	» 9 000,00	—

Utgjør embedets inntekter mer enn hvad presten således er berettiget til å oppebære, bestemmes det av Kirkedepartementet, hvor meget derav foreløbig skal inngå i lønningsfondet.

§ 34. For biskopenes lønningsmåte gjelder bestemmelsene i denne lovs §§ 1—3, 28, 32 og 37, forsåvidt de derpå kan anvendes.

Den nedgang i en biskops inntekter, som måtte bli en følge av bestemmelsene i § 32, erstattes av Oplysningsvesenets fond, forsåvidt den ikke dekkes ved rentene av den ved bestemmelsen i § 40 fremkomne kapital.

Utgjør den en biskop tillagte lønn med personlige alders-tillegg ikke så meget som den embedsinntekt den til stiftsdirksjonen knyttede fylkesmann oppebærer, tilskytes det manglende av Oplysningsvesenets fond.

§ 35. Prostene lønnes med kr. 30,00 av hver sognekirke innen prostiet og gis ved siden derav en lønn av Oplysningsvesenets fond av kr. 400,00 årlig.

Stiftsprosten gis — foruten den fastsatte lønn av stifts-prostiets kirker — en lønn av Oplysningsvesenets fond av kr. 1 200,00 årlig.

§ 38. Inntekten av ledig presteembede tilfaller menig-

25 febr. hetens lønningsfond (§ 25) med fradrag av den godtgjørelse
 Nr. 3. biskopen bestemmer for betjeningen, når den ikke utføres av stiftskapellan, samt reiseutgifter i betjeningstiden.

I prestegjeld, hvor der er flere sogn, fordeles de ovennevnte inntekter mellem sognenes lønningsfond efter antallet av sognenes menighetslemmer ved siste almindelige folketelling. Utgiftene ved embedets betjening fordeles på sognenes lønningsfond i forhold til, hvad der tilfaller dem av inntekter.

Den, som efter de i § 37 og i nærværende § gitte bestemmelser har rett til embedets inntekter nogen del av et år, får sin forholdsmessige andel av embedets samtlige årlige inntekter og svarer dets utgifter i samme forhold.

§ 39. I sykdomstilfelle har geistlig embedsmann rett til fornøden tjenestefrihet med fri vikarhjelp i inntil 3 måneder av et kalenderår. Forsåvidt vikarhjelp ikke kan skaffes ved stiftskapellan, utres utgiftene dertil av embedets overskytende inntekter eller i mangel derav av Oplysningsvesenets fond.

Geistlig embedsmann, som iøvrig med Kirkedepartementets samtykke får vikarhjelp ved stiftskapellan, avgir herfor til Oplysningsvesenets fond kr. 100,00 månedlig.

Kirkedepartementet kan helt eller delvis eftergi denne avgift.

§ 40. Ledig bispeembede bestyres av vedkommende stiftsprost, som derfor nyder av embedets inntekter kr. 500,00 månedlig. Resten av embedsinntekten blir å innbetale til Kirkedepartementet og å forvalte under Oplysningsvesenets fond som en bispeembedet tilhørende kapital.

§ 44. Bestemmelsene i denne lovs §§ 19—24 angående offer og betaling for kirkelige handlinger samt angående høitidsoffer gjelder også for kirkesangere. Til disse utres på landet av sognekassen og i byene av bykassen erstatning for nedgang i inntekter med det fulle beløp.

Som ytterligere bidrag til kirkesangernes lønn utres der i kjøp- og ladesteder av bykassen et tilskudd beregnet efter kr. 0,25 pr. menighetslem. I byer med flere kirker bestemmer Kirkedepartementet, hvorledes dette bidrag skal fordeles mellem de enkelte kirkesangere.

På landet kan sognestyret med Kirkedepartementets samtykke beslutte, at et lignende bidrag skal utlignes til forhøielse av kirkesangerinntektene. Det blir derefter gjenstand for nærmere avgjørelse av sognestyret med departementets godkjenning, om den således forhøiede lønn helt skal utbetales kirkesangeren eller disponeres på annen måte i kirkelig øiemed.

Utgjør de en kirkesangerbestilling tilliggende inntekter ikke så meget som et samlet årlig beløp svarende til kr. 10,00

for hver gudstjeneste kirkesangeren deltar i (gudstjenestenes antall beregnet gjennomsnittlig for de siste 5 år) og 10 øre av hvert menighetslem i sognet eller kapelldistriktet (menighetslemmenes antall beregnet etter siste almindelige folketelling) erstattes det manglende av sognekassen.

§ 46. Bestemmelsene i denne lovs § 30, to første ledd, angående prestens rett til skyss- og kostgodtgjørelse for reiser til utførelse av kirkelige handlinger, til gudstjenester, konfirmandforberedelse og til fremmøte på kirkegårder gjelder også for kirkesangere.

II.

Fremtidige endringer i denne lov, hvorved lønningene nedsettes eller beregningsmåten endres, kan gjøres gjeldende også for de ved endringslovens ikrafttreden ansatte tjenestemenn. Dog skal herved ikke nogen tjenestemanns lønn kunne settes lavere enn den var før denne lovs ikrafttreden, medmindre forbehold derom måtte være tatt ved hans ansettelse.

De tjenestemenn, som omfattes av denne lov, er forpliktet til å finne sig i de bestemmelser, som måtte bli truffet med hensyn til pensjonsordning og aldersgrense samt om foreløbig inneholdelse av tilleggsinnskudd til Statens pensjonskasse.

III.

Denne lov trer i kraft straks, dog således at de bestemmelser deri, som medfører nye utgifter for det offentlige eller kommune, først trer i kraft 1 juli s. å.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 25 februar 1921.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

25 febr.
Nr. 4.

LOV

om forandringer i lov om arbeiderbruk- og boliglån av 9 juni 1903 kap. 1 og i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 (jfr. tilleggslov av 9 august 1918 nr. 5).

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 februar 1921 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 (jfr. tilleggslov av 9 august 1918 nr. 5) skal heretter lyde så:

§ 10, fjerde ledd. Nevndens formann tilkommer en årlig godtgjørelse, som fastsettes av herredsstyret og utres av herredet. Herredsstyret kan bestemme, at der dessuten skal tilstås formannen godtgjørelse av herredskassen for reiser, som han efter særskilt oppdrag av nevnden foretar for å føre tilsyn med byggearbeider og hus. Nevndens øvrige medlemmer har ikke annen godtgjørelse for sitt arbeide enn betaling for avholdte takster (§ 77). Hvor arbeidet finnes betydelig, kan herredsstyret dog bevilge dem særskilt godtgjørelse, som utres av herredet. Formannen har dessuten samme betaling som nevndens øvrige medlemmer for avholdte takster.

§ 11. Adgang til å få lån til opprettelse, erhvervelse eller bebyggelse av småbruk eller til betaling av gjeld på slike bruk har norsk statsborger, mann eller kvinne, som

er skikket til å eie, drive og vedlikeholde småbruket som jordbruk,

trenger en vesentlig hjelp for å kunne opprette, erhverve, bebygge eller beholde bruket, og som efter skjønn av småbruksnevnden eller efter siste års skatteligning ikke eier en formue av over kr. 6 000,00, innbo ikke medregnet,

ikke ellers eier fast eiendom til så stor verdi, at denne, tillagt småbrukets verdi, går over den i § 12 satte grense.

Ved skjønnet over, om en lånsøker er skikket til å eie, drive og vedlikeholde småbruket som jordbruk, kan også tas hensyn til ektefellens og barnas egenskaper.

§ 12. Den eiendom lånet gjelder, må være særskilt skyld-satt, inneholde minst 50 ar opdyrket eller dyrkbar jord og være skikket som småbruk. Dessuten bør der såvidt mulig tilligge bruket de herligheter og rettigheter, som efter de stedlige forhold anses nødvendige for et litet gårdsbruk, såsom havn, torvmyr eller skog til husbehov og gårdsfornødenhet.

Bruketets låneværdi (§ 13) må ikke være over kr. 15 000,00, 25 febr. derav ikke over kr. 8 000,00 for jorden. Når lånet er til oprettelse eller erhvervelse av bruket, må kjøpesummen være rimelig i forhold til eiendomsprisene i egnen. Nr. 4.

Bruket må ha eller skaffes de for beboelse eller drift nødvendige hus, hvis ikke bankens styre efter anbefaling av småbruksnevnden og herredsstyret i det herred, som garanterer for lånet (§ 17), fritar herfor.

Lån på jord, som er dyrkbar, men vesentlig uopdyrket, bør innen samme herred gå foran lån på jord, som vesentlig er opdyrket. Innen samme herred bør også lån til opprettelse av nye småbruk gå foran lån til erhvervelse av eldre bruk, og disse siste lån gå foran lån til betaling av gjeld.

§ 14. Lån kan gis med inntil 9/10 av småbrukets låneværdi. Dog må lån, som gis til opprettelse eller erhvervelse av bruk, ikke være større enn 9/10 av den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen. Intet lån må være over kr. 10 000,00.

§ 39. Adgang til å få lån til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av bolig eller til betaling av gjeld på sådan har norsk statsborger, mann eller kvinne, som trenger en vesentlig hjelp for å kunne opføre, fullføre, erverve eller beholde boligen, og som efter skjønn av bolignevnden eller efter siste års skatteligning ikke eier en formue av over kr. 6 000,00 i byene og bymessig bebyggede strøk i bygdene og kr. 4 000,00 i bygdene iøvrig, innbo ikke medregnet.

§ 40, første ledd. Den bolig, lånet gjelder, må være beregnet til høist to familier, og den tomt, som regnes med i eiendommens låneværdi (§ 41), må ikke inneholde mer enn 50 ar opdyrket eller dyrkbar jord. Til bolig regnes også dens nødvendige uthus. Låneværdien uten fradrag av kapitalisert leieavgift av tomten må i byene og bymessig bebyggede strøk i bygdene ikke være over kr. 20 000,00 og i bygdene iøvrig ikke over kr. 10 000,00. Tomten, likeledes uten fradrag av kapitalisert leieavgift, må ikke ha større verdi enn kr. 3000,00 i byene og bymessig bebyggede strøk i bygdene og kr. 1 800,00 i bygdene iøvrig. Efter ansøknings fra et bystyre (herredsstyre) og anbefaling fra bankens styre kan Kongen forhøje grensen for låneværdien i en by eller et bymessig bebygget strøk på landet fra kr. 20 000,00 til kr. 25 000,00 og i et herred iøvrig fra kr. 10 000 til kr. 12 500,00, for såvidt det gjelder boliger, som opføres av mur, eller som skal være beregnet til to familier. Når de stedlige forhold i by tilsier det, kan Kongen likeledes, efter ansøknings og anbefaling som nevnt i foregående punktum, forhøje den arealgrense, som er fastsatt i første punktum.

25 febr. § 42. Lån mot kommunegaranti må ikke utgjøre mer enn
Nr. 4. 9/10 av eiendommens låneverdi og heller ikke mer enn 9/10 av den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen.

Lån uten kommunegaranti må ikke utgjøre mer enn 5/10 av låneverdien og heller ikke mer enn 5/10 av den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen.

Intet lån må være over kr. 7 500,00 i byene og bymessig bebyggede strøk i bygdene og kr. 5 600,00 i bygdene iøvrig. Dog kan Kongen, forsåvidt det gjelder boliger, som opføres av mur, eller som skal være beregnet til to familier, forhøie lånegrensen i by og bymessig bebyggede strøk i bygdene til kr. 10 000,00 og i et herred iøvrig til kr. 7 000,00, når bystyret (herredsstyret) søker om det og ansøkningen blir anbefalt av bankens styre. Forhøielse som nevnt kan i bymessig bebyggede strøk i bygdene skje også efter ansøking fra bystyret i tilgrensende by, når ansøkningen blir anbefalt av bankens styre og av vedkommende herredsstyre.

§ 81. En kommune kan overta ansvar for lån efter denne lov (bykommune bare efter kapitlene 4, 5 og 6) for et beløp, som ikke samtidig må utgjøre over 500 000 kr., dog således, at Kongen, når kommunens størrelse eller andre særlige omstendigheter gjør det ønskelig, kan forhøie grensen. Dog må grensen ikke for noen kommune settes høiere enn kr. 1 000 000,00, inntil anderledes bestemmes ved lov.

§ 82. Til fremme av sund og hensiktsmessig bebyggelse kan Kongen, efter forslag fra bankens styre, gi nærmere forskrifter om byggetegninger samt om opførelsen og innretningen av de boliger, som der ydes lån til efter denne lov.

§ 83. Særskilt for Finnmark gjelder følgende:

1. For herred eller deler av et herred, hvor de økonomiske forhold gjør det nødvendig, kan Kongen efter ansøking fra herredsstyret og anbefaling av bankens styre, fastsette, at lån til opførelse eller fullførelse av boliger samt til opførelse av nye beboelseshus istedenfor eldre utjenlige sådanne skal kunne gis mot en rente av $2\frac{1}{2}$ pct. og med en tilbakebetalingstid av 42 år (uten avdragsfrihet). Lån kan tilstås, selv om tomten er over 50 år dyrket eller dyrkbar jord; dog må dens verdi ikke være større enn bestemt i lovens § 40.
2. Lån som nevnt kan utgjøre eiendommens fulle låneverdi, når denne ikke overstiger kr. 5 000,00. Dog må intet lån være større enn den virkelige kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen.
3. Til sikkerhet for lån som nevnt godtas, foruten pant efter § 17, 1ste ledd og § 44, 1ste ledd, garanti av vedkommende herred for 2/10 av mulig tap ved lånet.

4. Lån som nevnt tilstås lånsøkere, som har så dårlig råd, at de ikke kan ta lån efter denne lov på de almindelige vilkår. Herom skal nevnden og herredsstyret avgi erklæring, når låneansøkingen sendes til banken. 25 febr. ✓
Nr. 4.
5. Når herredets utstrekning eller samferdselsforhold gjør det ønskelig, kan Kongen efter ansøking fra herredsstyret og anbefaling av bankens styre tillate, at antallet av medlemmer i småbruks-(bolig-)nevnden økes til 12. Av grunn som nevnt og på samme måte kan det fastsettes, at nevndens formann skal ha skyss- og kostgodtgjørelse av statskassen for reiser, som han foretar i anledning av denne lov.

II.

Når byggeomkostningene er vesentlig forhøiet efter byggetakstsummens fastsettelse, og når det som følge herav ikke har vært mulig å fullføre bygget som forutsatt efter byggeplanen, kan bankens styre, efterat ny takst er avholdt, tilstå tilleggs lån til fullførelse av byggearbeider, som der er gitt lån til efter kapitlene 2 og 4.

Dog må eiendommens låneverdi efter den nye takst og det oprindelige lånebeløp sammen med tilleggs lånet ikke gå over de grenser, som er satt i §§ 12 og 14 for småbruk og i §§ 40 og 42 for boliger.

De forskrifter, som er gitt om lån til småbruk i kap. 2 og om lån til boliger i kap. 4 gjelder også for disse tilleggs lån.

Denne bestemmelse gjelder alene byggearbeider, hvortil lån er bevilget efter 1 august 1914.

III.

Denne lov trer i kraft:

- a) straks forsåvidt angår forandringene i §§ 10, 82 og 83;
- b) fra den tid Kongen bestemmer, forsåvidt angår forandringene i §§ 11, 12, 14, 39, 40, 42 og 81.

Bestemmelsen under II trer i kraft, når Kongen bestemmer, og gjelder for et nærmere av Kongen angitt tidsrum.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 25 februar 1921.

Haakon.

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

1921

— 126 —

25 febr.

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

§§ 12, 14 og 40, første ledd, i foranstående lov
(nr. 4) av 25 februar 1921 trer i kraft fra s. d.

25 febr.

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Brunlanes herred i Vestfold fylke under 19 november 1920 og 14 februar 1921 vedtatt beslutning om forandring i § 5 i de ved kongelig resolusjon av 11 april 1901 stadfestede politivedtekter for herredet.

Efter den besluttede forandring vil vedtektenes § 5, 1ste og 2net avsnitt, få sådan lydelse:

Vognmenn, chauffører og andre, som på offentlig gate, plass eller kai tilbyr publikum sin tjeneste, må hertil ha politiets tillatelse, og må kun ta tilhold på de av politiet anviste steder. De må ikke vise påtrengenhets, men har under utøvelsen av sin bedrift å rette sig efter ethvert pålegg fra politiet til oprettholdelse av gateorden.

Avgiften fastsettes av politiet og må ikke settes høiere enn kr. 10,00 årlig for hvert kjøretøi.

Uvøren kjørsel, riden eller sykkelritt på offentlig vei må ikke finne sted. På vinterføre er de kjørende forpliktet til å anbringe bjelle på sine hester, så man i tilbørlig avstand kan høre deres komme. Har en kjørekar mer enn en hest å kjøre, må han iakttå den største forsiktighet, så ikke andre veifarende forulempes eller ferdseilen hemmes. Kjørtøier må kun stanse på steder, hvor de ikke hindrer ferdseilen, og alltid lengst mulig ut til siden av kjørebanen.

25 febr.

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

Den av herredsstyret for Ognaherred, Rogaland fylke, den 3 januar 1921 vedtatte beslutning om politivedtekter for herredet stadfestes — med endel forandringer — i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets

herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 25 febr. om offentlige forestillinger m. v.

De stadfestede vedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorved i denne vedtekt forstås enhver vei, plass, brygge, gårdsrum, port eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdselen hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei, dens område eller i dens umiddelbare nærhet oppløp, sammenstimling, dans, kortspill, nydelse av berusende drikk, skytning, avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kastning av sten, sneballer eller annet, hujen, skriken og larmende adferd eller nogensomhelst fornærmelig eller uanstendig optreden mot veifarende ikke finne sted.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen), som anordner, på hvilken måte den angjeldende strekning skal avspærres. Fra mørket faller på og til det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt tendt løkt ved avsperringen. Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

§ 2. Uvøren kjøring eller ridning — herunder innbefattet kjøring med sykkel —, er forbudt på offentlig vei, likeledes kappkjøring med hest eller sykkel.

Cykel må, når den benyttes til ridning på offentlig vei, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat og efter mørkets frembrudd med tendt løkt foran på cykkelen.

På sterkt beferdede steder og i svinger skal der kjøres eller rides med sakte fart.

Veiens fortaug er forbeholdt fotgjengere. Cyklende skal alltid være pliktig til å vike tilside for andre.

Ingen må overlate hest med eller uten redskap til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre den.

Forspent hest, som henstår på eller ved offentlig vei, skal være forsvarlig bundet og hensatt således, at den ikke hindrer ferdselen eller er til ulempe for veifarende eller andre, likesom den ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig. På vinterføre er de kjørende forpliktet til, undtagen ved begravelser og almindelig gårdskjøring, å ha godt hørbar bjelle på sine hester. En kjører må ikke ha mer enn en løshest. Fraspent kjøretøi må på offentlig vei kun henstå på

25 febr. steder, hvor det ikke er til hinder for ferdselen og skal holdes sålangt til siden av veibanen som mulig, likesom det ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig.

§ 3. Kjelkeakning, skiløpning, lek eller lignende på eller over offentlig vei kan av politiet (lensmannen) forbys på sådanne steder, hvor sådant vil være farlig eller til hinder og ulempe for ferdselen.

§ 4. Hingster må ikke slippes løs på offentlig vei eller i havnegang, støtende inn til sådan eller på gårdsplass eller i tun, hvorigjennem fører almenbeferdet vei.

Likeledes er det forbudt på ovennevnte steder å slippe olme eller mannvonne kreaturer av enhver slags.

Offentlig vei eller dens område må ikke benyttes som havnegang, hverken ved å gjete, tjøre eller la dyr gå løse på samme.

§ 5. Hvis en hund viser sig sint eller har for vane å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare mot dem, kan politiet (lensmannen) pålegge vedkommende eier eller besidder å holde den bundet eller forsynt med forsvarelig munnkurv.

Det samme gjelder hunder, som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige.

Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen.

I løpetiden skal tisper av sin eier eller besidder holdes bundet eller innestengt.

Ukjente hunder kan av politiet oppbringes og, 8 dager etterat eieren forgjeves er varslet i lokalt blad, drepes eller selges.

§ 6. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen, enn ikke for kortere tid, ta plass på offentlig vei eller dens område eller umiddelbare nærhet for å selge varer eller drive annen forretning.

§ 7. Uten politiets (lensmannens) og vedkommende grunneiers tillatelse er der forbudt å opslå plakater eller bekjentgjørelser.

Politiets tillatelse er dog ikke nødvendig til opslag av bekjentgjørelse om religiøse møter eller om offentlige eller kommunale forretninger eller som angår en bedrift, som drives på den eiendom, hvor bekjentgjørelsen opslås.

Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

Såsnart det forhold eller den forretning, som omhandles i plakaten eller bekjentgjørelsen, er ophørt eller avholdt, skal de av vedkommende straks fjernes.

§ 8. Ingen må skjære, risse, tegne eller skrive på, eller

på annen måte beskadige eller skjemme de til offentlig vei⁵² febr. støtende hus, gjerder, stolper, benker, trær eller lignende.

Likeledes er det forbudt å flytte, bortta, beskadige eller skjemme offentlige innretninger eller gjenstander, deriblandt treplantninger.

§ 9. Vogner, kjerrer eller sleder, som på offentlig vei benyttes til kjørsel av gjødsel, jord, forstoffer eller lignende, skal være således innrettet, at intet spilles.

§ 10. Sammenkomster til avholdelse av offentlig dans, kortspill eller lignende forlystelser må ikke finne sted uten etter tillatelse fra politiet (lensmannen).

Sådanne sammenkomster som nevnt i første avsnitt må ikke avholdes på søn- eller helligdager før etter kl. 5 eftermiddag eller i den stille uke. De skal opphøre kl. 11 aften. Dog kan politiet (lensmannen) for hver enkelt anledning tillate, at festligheten opphører ved et senere klokkeslett, dog aldrig senere enn kl. 2 natt.

Deltagere i sådanne sammenkomster som ovennevnt plikter å opføre sig i enhver henseende sømmelig og ordentlig og ikke på nogen vis forulempe de øvrige deltagere eller bevirke uro eller uorden. Politiet (lensmannen) kan, hvis uorden finner sted, påby sammenkomstens opphør når som helst.

Forsåvidt politiet finner det påkrevet å være tilstede eller politi må tilkalles, har den eller de, som arransjerer sammenkomsten, å utre de dermed forbundne omkostninger.

Hvis nogen gjør sig næring av å holde offentlig dans, betales en avgift fra 5 til 10 kroner til kommunekassen pr. aften efter politiets nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til politiet (lensmannen).

§ 11. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster eller severdigheter og lignende uten politiets (lensmannens) skriftlige tillatelse.

§ 12. Uten politiets (lensmannens) tillatelse er det forbudt å gi offentlige forestillinger, såsom konserter, skuespill, ballett, sirkus, pantominer, magiske eller ekvilibristiske forestillinger, holde karusell, skytebane, ringkastning og lignende, forevise panoramaer, lysbilleder eller andre severdigheter.

Tillatelsen, der alltid knyttes til bestemt person, der opptrer som den ansvarlige, kan tilbakekalles når som helst.

§ 13. Enhver, som har fått tillatelse til å gi forestilling eller annet som omhandlet i § 12, skal etterkomme de ordensregler eller sikkerhetsregler, som politiet måtte foreskrive.

Det besøkende publikum plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet og forøvrig iaktta sømmelighet og orden.

25 febr. § 14. Enhver, som gir koncert, forestilling eller annet efter § 12, har for hver forestilling, dag eller aften å svare en avgift av 5 til 100 kroner efter politiets bestemmelse. Avgiften erlegges forskuddsvis til politiet (lensmannen) og tilfaller herredskassen.

Konserter, forestillinger etc. av almindelig art samt de, som gis i veldedig øiemed eller av innenbygdsboende, kan fritas for avgift.

Vedkommende bekoster selv ordensopsyn, som politiet måtte foreskrive.

§ 15. På kirkegård må ingen lek eller støy eller annen med hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Således må ingen gå utenfor de opstukne ganger, stige over innhegninger, beskadige trær, blomster eller andre vekster, eller på nogen annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg.

§ 16. Overtredelse av de i denne vedtekt gitte bestemmelser straffes efter den borgerlige straffelovs § 339, 2 med bøter fra 1 til 5 000 kroner, forsåvidt den ikke går inn under strengere straffebud.

25 febr.

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

Den av herredsstyret for Vats herred, Rogaland fylke, den 29 desember 1920 vedtatte beslutning om politivedtekter for herredet stadfestes — med en enkelt forandring — i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.

De stadfestede politivedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorved i denne vedtekt forstås enhver vei, plass, brygge, gårdsrum, port eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdselen hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veiførende forulempes.

Således må på offentlig vei, dens område eller i dens umiddelbare nærhet ikke finne sted oppløp, sammenstimling, dans, kortspill, nydelse av berusende drikker, skytning; ei heller må personer på offentlig vei ferdes med ladd skytevåben uten under militær kommando. Likeledes må avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kastning av sten, sneballer eller an-

net, hujen, skriken og larmende adferd eller uanstendig optreden mot veifarende ikke finne sted. 25 febr.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdsele eller gjøre den usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen) som anordner, på hvilken måte den angjeldende strekning skal avspærres. Fra mørket faller på til det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt tendt løkt ved avsperringen. Ved mineringsarbeide på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

§ 2. Uvøren kjøring eller ridning — herunder innbefattet kjøring med sykkel—er forbudt på offentlig vei, likeledes kappkjøring med eller cykkel. Cykkel må, når den benyttes til kjøring på offentlig vei, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat og efter mørkets frembrudd med tendt løkt foran på cykkelen.

På sterkt beferdede steder og i svinger skal der kjøres med sakte fart. Cyklende skal alltid være pliktig til å vike tilside for andre. Ingen må overlate hest med eller uten redskap til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre den. Kjørende, ridende og cyklende synlig berusede personer kan fratas hest eller cykkel.

Forspent hest, som henstår på eller ved offentlig vei, skal være forsvarlig bundet og hensatt således, at den ikke hindrer ferdsele eller er til ulempe for veifarende eller andre, likesom den ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig. På vinterføre er de kjørende forpliktet til, undtagen ved begravelse og almindelig gårdskjøring, å ha godt hørbar bjelle på sine hester. Fraspent kjøretøi må på offentlig vei kun henstå på steder, hvor det ikke er til hinder for ferdsele og skal holdes så langt til siden av veibanen som mulig, likesom det ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig.

§ 3. Kjelkeakning, skiløpning, lek eller lignende på eller over offentlig vei kan av politiet (lensmannen) forbys på steder, hvor sådant vil være farlig eller til hinder og ulempe for ferdsele.

§ 4. Hingster må ikke slippes løs på offentlig vei eller i havnegang, støtende inntil sådan eller på gårds plass eller tun, hvorigjennem fører almindelig beferdet vei.

Likeledes er det forbudt på ovennevnte steder å slippe olme okser eller folkevonne kreaturer av enhver slags.

§ 5. Hvis en hund viser sig sint eller har for vane å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare mot dem, kan politiet (lensmannen) pålegge vedkommende eier

52 febr. eller besidder å holde den bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

Det samme gjelder hunder, som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige.

Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å holde hund tilbake, når den anfaller nogen.

Ukjente hunder kan av politiet (lensmannen) opbringes og 8 dager, etterat eieren forgjeves er varslet i lokalt blad, drepes eller selges.

§ 6. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen, enn ikke for kortere tid, ta plass på offentlig vei eller dens område eller umiddelbare nærhet for å selge varer eller drive annen slags forretning.

§ 7. Barn under 15 år, som ferdes ute etter kl. 8 aften i vinterhalvåret og 10 aften i sommerhalvåret uten å være ledsaget av voksne, kan av politiet bringes hjem.

§ 8. Ingen må risse, tegne, skjære eller skrive på, eller på annen måte beskadige eller skjemme hus, gjerder, stolper, benker, trær eller lignende. Likeledes er det forbudt å flytte, bortta, beskadige eller skjemme offentlige innretninger eller gjenstander, deriblandt treplantninger.

§ 9. Sammenkomster til avholdelse av offentlig dans eller lignende forlystelser må ikke finne sted uten efter tillatelse av politiet (lensmannen).

Sådanne sammenkomster må ikke avholdes aften før søn- eller helligdager og på disse ikke før efter kl. 5 eftermiddag eller i den stille uke. De skal ophøre senest kl. 12 natt.

Deltagere i sådanne sammenkomster som ovennevnt plikter å opføre sig i enhver henseende sømmelig og ordentlig og ikke på nogen vis forulempe de øvrige deltagere eller å bevirke uro eller uorden. Politiet (lensmannen) kan, hvis uorden finner sted, påby sammenkomstens ophør når som helst.

Forsåvidt politiet finner det påkrevet å være tilstede eller politiet (lensmannen) må tilkalles, har den eller de, som arrangerer sammenkomsten, å utre de dermed forbundne omkostninger.

§ 10. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster eller severdigheter o. l. uten politiets (lensmannens) skriftlige tillatelse.

§ 11. Uten politiets (lensmannens) tillatelse er det forbudt omreisende å gi offentlige forestillinger, såsom ballett, sirkus, pantomimer, holde karusell, skytebane, ringkastning og lign.

Tillatelsen, som alltid knyttes til en enkelt person, der optrer som den ansvarlige, kan tilbakekalles når som helst.

§ 12. Enhver, som har fått tillatelse til å gi forestilling

eller annet som omhandlet i § 11, skal etterkomme de ordens- 25 febr. ✓
regler eller sikkerhetsregler, som politiet måtte foreskrive.

Det besøkende publikum plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet og forøvrig iaktta sømmelighet og orden.

§ 13. Enhver, som gir konsert, forestilling eller annet som omhandlet i § 11, har for hver forestilling, dag eller aften å svare en avgift av kr. 10,00 til kr. 100,00 efter politiets bestemmelse. Avgiften erlegges forskuddsvis til politiet (lensmannen) og tilfaller herredskassen. Vedkommende bekoster selv det ordensopsyn, som politiet måtte foreskrive.

§ 14. På kirkegården må ingen lek eller støy eller annen med hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Således må ingen gå utenfor de opstukne ganger, stige over innhegninger, beskadige trer, blomster eller andre vekster, eller på nogen annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg.

§ 15. Overtredelse av de i denne vedtekt gitte bestemmelser straffes efter den borgerlige straffelovs § 339, 2 med bøter fra kr. 1,00 til kr. 5 000,00, forsåvidt den ikke går inn under strengere staffebud.

Kongelig resolusjon

25 febr. ✓

av 25 februar.

Med hjemmel av § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 bestemmes, at lovens §§ 1—9 gjøres gjeldende for Biri herred, Opland fylke.

Kongelig resolusjon

25 febr. ✓

av 25 februar.

I henhold til havnelovens §§ 55 og 29 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Larvik bystyes beslutning av 15 desember 1920 om nye takster og regler for benyttelse av de offentlige brygger i Larvik samt for benyttelse av bryggene til varers henliggen og om forhøielse av den gjeldende tonnasjeavgift i Larvik til 10 øre pr. reg. tonn av fartoier i utenriksk og til 5 øre pr. reg. tonn av fartoier i innenriksk fart.

✓ 25 febr.

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Mandal bystyres beslutning av 28 desember 1920 om forhøielse til det dobbelte av de havneavgifter, som i henhold til havnelovens §§ 16, 28 og 29 hittil har vært opkrevet i Mandal.

✓ 25 febr. ✓

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kristiansand bystyres beslutning av 30 desember 1920 om forhøielse til det dobbelte av de havneavgifter, som i henhold til havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 hittil har vært opkrevet i Kristiansand.

✓ 25 febr. ✓

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

I henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kristiansand bystyres beslutning av 10 desember 1920 om opkreving av avgift av forskjellige varer, som føres over Kristiansand havnevesens brygger.

✓ 25 febr. ✓

Kongelig resolusjon

av 25 februar.

I henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Brønnøy herredsstyres beslutning av 25 desember 1920 om forhøielse av avgiftsatsene med 100 pct. i det ved kongelig resolusjon av 28 september 1917 stadfestede takstregulativ (undtagen sammes § 6) for benyttelse av Brønnøysund dampskibskai.

Utgiver: Byråchef Young.